

Preek ds. P. van Gulp - Handelingen 2 : 3 (Pinksteren) Christus vervult zijn kerk met de heerlijkheid van de Vader (NT 5-2)

Liturgie

Votum en zegenbede

Psalm 85:3,4

Wet

Psalm 143:9

Geloofsbelijdenis

Psalm 145:2

Lezen: Ezechiël 10:1-8; Handelingen 2:1-13

Gebed

Collecte – Gezang 26B:1,2,3

Tekst: Handelingen 2:3

Preek

Psalm 34:8

Dankgebed

Psalm 93:1,3

Zegenbede

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

We hebben gelezen uit Ezechiël 10, uit het visioen dat Ezechiël had. Zelf zat deze profeet in de ballingschap in het land Babel, maar de HEERE verplaatste hem in het visioen naar Jeruzalem, naar de tempel. En daar heeft de profeet toen gezien het verschrikkelijke, dat er vuur was in de tempel en dat dat vuur over de stad werd uitgestrooid, maar dat eerst God Zelf de tempel verliet, toen ook Jeruzalem verliet en zo zijn volk verliet, wegging. En als de HEERE weg is, is de tempel geen tempel meer en is de stad Gods geen stad Gods meer en wordt er vuur over tempel en stad uitgestrooid en is het volk zijn God kwijt. Dat heeft Ezechiël gezien.

In onze tekst horen wij dat op de Pinksterdag het vuur van God is teruggekomen, maar dan wel totaal anders. De HEERE verliet ten tijde van Ezechiël zijn volk, gemeente, maar de HEERE is nu bij zijn volk om bij zijn volk te blijven. De stad van God daalt uit de hemel neer en wij mogen veranderd worden van heerlijkheid tot heerlijkheid. En wij verwachten eens te mogen wandelen op de straten van de stad die het licht van zon en maan niet nodig heeft, want de heerlijkheid van God verlicht die stad. Dat is de betekenis gemeente van wat we vanmorgen zien als:

Het Pinksterfeest: het feest van Christus, Die door zijn Geest zijn kerk vervult met de heerlijkheid van de Vader.

1. Wat dat inhoudt
2. Wat dat uitwerkt.

1. Wat houdt het in?

Op het gelovige gebed van de gemeente die te Jeruzalem heeft gewacht op de gave van de Heilige Geest is toen de Heilige Geest gekomen. En als één van de tekenen, zegt de HEERE nu in Handelingen 2, dat er dit was: er was vuur, of beter gezegd, het leek op vuur, echt vuur was het niet. En dat vuur dat daar in die zaal was, waar ze aanwezig waren, verdeelde zich. Telkens kwam er van dat centrale stuk vuur een klein vlammetje af. En dat zweefde en zette zich op ieder van hen. Het bleef boven hun hoofd zweven, een vlammetje als van vuur. Een vuurtongetje leek het wel.

Dat was dus niet alleen maar op die apostelen die er toen waren, maar op allen. Het zette zich op ieder van hen, van de 120. Jong en oud, man en vrouw. En, zo zegt het

volgende vers "Toen werden zij allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken met andere tongen". Dat was de uitwerking ervan.

Gemeente, daarvan hebben we nu gezegd, dat dat de vervulling is van wat Ezechiël heeft moeten zien onder het oude verbond, toen God zijn volk verliet. God kwam terug op Pinksteren. De heerlijkheid van de HEERE heeft de tempel verlaten daar in Jeruzalem, de heerlijkheid van de HEERE komt terug op Pinksteren. En dat doet de Here Jezus Christus en Hij doet dat door zijn Heilige Geest.

Want inderdaad is het vuur onder het Oude Testament een aanduiding van de HEERE en nader gezegd van de heerlijkheid van de HEERE. Als Mozes de HEERE ontmoet in de woestijn dan is het een brandende doornstruik. Het is ook dan 'als van vuur', want de doorstruik brandde wel, maar verteerde niet. De HEERE was daar. En als ze door de woestijn trekken is daar het vuur van de vuurkolom, 'als van vuur'. De nacht wordt voor hen tot een dag en verlicht hen. Want de HEERE is bij hen. Gemeente zo zijn er uiteraard meer voorbeelden uit het Oude Testament te noemen, bij de ouders van Simsom als ze een offer gebracht hebben, wanneer Elia ten hemel vaart, vurige paarden en wagens, 'als van vuur'. En ook onder het Nieuw Testament ziet u het. Op de berg der verheerlijking waar Mozes en Elia verschijnen en ook Christus' uiterlijk: stralend in het licht van de heerlijkheid Gods. Stefanus' gezicht straalde als het gezicht van een engel, 'als van vuur' stralend. En Paulus op de weg naar Damascus ziet iets 'als van vuur' als Christus hem verschijnt. Een licht dat hem verblindt.

Daarvan mogen we zeggen, dat dat alles een aanduiding is van de heerlijkheid van onze God. Zoals er een lichtglans is boven de ark des verbonds in de tempel, zagen ze in de woestijn als de ark met hen meereisde dat er een wolk bovenuit, boven die ark, boven die tabernakel uitkwam. De HEERE is bij hen. In zijn lichtglans, de heerlijkheid van de HEERE wordt ermee aangeduid.

Dat betekent broeders en zusters, dat onze God een ontoegankelijk licht bewoont, welke geen oog gezien heeft, noch zien kan. We kunnen als zondige mensen voor die heerlijkheid van God niet komen en vandaar dan ook dat het voorhangsel in de tempel liet zien de cherubs die de mens uit het paradijs moesten houden en dat predikte: U kunt tot God niet komen, want geen zondig mens kan voor de HEERE verschijnen. Als Mozes zegt "HEERE mag ik uw aangezicht zien?" moet de HEERE zeggen "Mozes, dat kan niet. Niemand kan de HEERE zien en leven".

Zo was het gemeente, dat is de heerlijkheid van God die wij moeten missen, want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods (Rom.3:23). Derven betekent: missen. En dat wil zeggen: we zouden het wel ontvangen hebben. De eerste de mens in het paradijs ontmoette zijn God. Als de HEERE in zijn heerlijkheid neerdaalde om met de mens te spreken, hoefden de mensen niet bang te zijn om God te ontmoeten. Maar door de ongehoorzaamheid van onze eerste voorouders is het totaal anders geworden. Wij missen de heerlijkheid van God. Als de mensen een engel zelfs maar zagen onder het oude verbond, riepen ze: o, wee ons, nu moeten we sterven, want we hebben God gezien. En eens, gemeente, komt de heerlijkheid van uw God in de wereld openbaar. Ze is nu nog bedekt, maar ze zal openbaar worden als de Here Jezus Christus verschijnt in heerlijkheid. En de mensen die Hem niet hebben aangenomen zullen roepen "Bergen valt op ons en heuvelen bedekt ons", omdat ze bang zijn voor de heerlijkheid van God, want onze God is een verterend vuur!

Vandaar dan ook dat Ezechiël in een visioen gezien heeft dat de opdracht gegeven wordt dat er vuur over de stad zal worden uitgestrooid. Dat vuur komt van God! Het is natuurlijk een symbolisch spreken in het visioen, het is ook een visioen. Zo wordt het ons nadrukkelijk voorgesteld, dat er een cherub zijn hand uitstrekt, de vorm van een mensenhand, en vuur neemt en het legt in de handen van hem die in linnen gekleed was en die dat vuur straks over de stad zal uitstrooien. Het vuur kwam van God! Zoals eens het vuur, dat over Sodom en Gomorra neerdaalde, kwam van de heerlijkheid van God die zich openbaarde.

En als Petrus dan ook spreekt op de Pinksterdag "Nu is de bedeling van de Heilige Geest gekomen", dan zegt hij "Nu komt het vuur van God". Maar nu hoeven wij niet meer bang te zijn voor de heerlijkheid van de HEERE, want de Here Jezus Christus is gekomen. Hij, die in de gestalte, in de gedaante van God was. Hij die Zelf God is, die van eeuwigheid

het toegankelijk licht bewoonde, Hij heeft zichzelf ontledigd en is op de aarde gekomen als een kind en is opgegroeid tot een mens, zijn broeders in alles gelijk, behalve de zonde. Dat betekent, de heerlijkheid van God kwam in Hem naar de wereld toe en in de Here Jezus Christus mogen wij God ontmoeten. Wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwt, schrijft Johannes later, de heerlijkheid als van de eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid! En waarheid betekent hier dan vooral de waarheid van het verbond van de HEERE, de waarheid van de trouw van de HEERE aan zijn Woord.

Zo is Christus gekomen en de heerlijkheid van God komt over u, en dat zien wij nu op Pinksteren. Want dat is de inhoud van dat teken van het vuur. Het zat op allen, op een ieder van hen.

Onder het oude verbond was er maar één man die de tempel mocht binnengaan. Dat was de hogepriester, die daar voor Gods aangezicht verschijnen mocht. Niemand anders kon zo tot God naderen. Er is wel eens een overtreder geweest, dat was koning Uzzia, die was de tempel binnengegaan, maar hij was nog niet eens in het heilige der heilige gekomen. Hij stond namelijk bij het reukofferaltaar, vlak voor het voorhangsel. Hij werd toen door de hogepriester uit de tempel verdreven en door God Zelf met melaatsheid geslagen.

Maar Pinksteren betekent: de heerlijkheid van de HEERE daalt neer op zijn volk. Dat was het vuur van God. En dat vuur kwam nu niet om te verteren, maar tongetjes als van vuur zweefden boven hun hoofd. Zij werden niet door het vuur verteerd, integendeel. Nu mogen zij het weten: de HEERE is met ons. Onder het oude verbond waren er maar enkelingen, die de heerlijkheid van de HEERE mochten ontmoeten. Dat waren maar eenlingen. Maar nu, door de uitstorting van de Heilige Geest mogen wij niet alleen maar de heerlijkheid van de HEERE ontmoeten, nu mogen we zelfs die heerlijkheid van de HEERE ontvangen.

We hebben allen gezondigd en we missen de heerlijkheid van God. Zo was het, maar het is geworden: de rechtvaardigen zullen stralen als de zon. Ja, dat is nog maar toekomst, maar nu al worden wij veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid door de HEERE, die Geest is, schrijft later Paulus aan de Korintiërs.

De heerlijkheid van God is er al in ons leven. We hebben deel aan de heerlijkheid van de HEERE. Hoe, gemeente? Dat doet de Here Jezus door zijn Heilige Geest. Door de Heilige Geest deelt Hij zijn heerlijkheid uit. Hij heeft ook gebeden, u leest dat in Johannes 17 wat we noemen het hogepriesterlijk gebed, Hij heeft ervoor gebeden, dat Hij in de zijnen zou worden verheerlijkt. Dat is, dat Hij zijn heerlijkheid zou laten zien aan de wereld in het leven van degenen die Hem door God gegeven zijn. Want de Here Jezus Christus heeft de heerlijkheid van God van eeuwigheid, die Hij had, nu aan ons meegedeeld. Want dat heeft Hij verdiend. Pinksteren gemeente is alleen mogelijk omdat de HEERE Jezus op Golgotha geleden heeft. Pinksteren is alleen mogelijk, omdat de Here Jezus Christus het recht moest verdienen dat Hij zijn heerlijkheid mocht uitdelen. Daarvoor moest Hij betalen met zijn bloed.

Eerst moest de schuld zijn uitgedelgd, eerst moest voor onze schuld zijn betaald, eerder kon God niet meer goed op ons worden. Eerst moest door de Here Jezus Christus die prijs zijn betaald met zijn kostbaar bloed, vanwege onze diepe schuld, anders is alleen Gods heerlijkheid voor ons een oordeel.

Maar de Here Jezus hééft betaald. Nu is Gods aangezicht een vriendelijk aangezicht voor ons. Het geeft vrolijkheid en licht. Nu is het zelfs zo dat de Here Jezus Christus de zijnen van de Vader ontvangt en dat nu zo zijn heerlijkheid de wereld ingedragen wordt, de heerlijkheid van Christus. We hebben, zo belijden we in de Catechismus dan ook, deel aan zijn zalving, zijn zalving met het Heilige Geest. En daarom hebben we deel aan zijn heerlijkheid. En daarom, Christus geeft u dat u mag naderen tot de HEERE. Christus geeft u dat Gods heerlijkheid ons niet meer behoeft te verschrikken. Christus geeft u dat de heerlijkheid van God niet langer daar alleen maar in die tempel is. Dat was toen zo, dat was nog de enige plaats. En ging de heerlijkheid van God uit de tempel weg, wat Ezechiël heeft gezien, dan was het volk zonder God en zonder zijn heerlijkheid en de tempel maar een leeg gebouw geworden.

Maar broeders en zusters, nú is heel de wereld zijn gebied, nú is de tempel uw eigen hart, nu zijn lichaam en ziel tempelen van de Heilige Geest. Nú is de heerlijkheid er van

God, niet alleen maar 's zondags in de kerkdienst, maar overal waar u gaat of staat. Want de Here Jezus Christus wordt in de zijnen verheerlijkt.

2. Gemeente, nu ten tweede: wat dat uitwerkt.

Waar kun je dat nu aan zien, hoe kun je dat nu in je eigen leven tasten? Waar merk je dat aan dat de heerlijkheid van God over ons is gekomen? Want, u weet dat de Pinksterbeweging zegt, je moet gedoopt worden met de Heilige Geest. En als je gedoopt wordt met de Heilige Geest, ga je inderdaad in vreemde tongen spreken. Je kunt ervan op aan dat in de samenkomsten van de Pinksterbeweging vandaag in het bijzonder daar druk in geoefend zal worden, in het spreken in vreemde tongen. Want ze zeggen, dat moet, je kunt wel gelovige zijn, jullie mogen je wel gelovigen noemen, maar het echte hebben jullie nog niet. Want je bent niet gedoopt met de Heilige Geest. Je spreekt niet in tongen en je hebt niet de gave van de gezondmaking enzovoort.

Die onschriftuurlijke opvatting inzake het vervuld zijn met de Heilige Geest en inzake zijn werk in de kerk begint in de Gereformeerde kerken vrijgemaakt steeds meer door te dringen.

Over die charismata, die bijzondere Geestesgaven, is op te merken dat het wel eigenaardig genoemd moet worden en ook inconsequent dat

de Pinksterbeweging er genoeg mee neemt dat er geen vuur gezien wordt in de samenkomsten van de Pinksterbeweging. Daar zijn geen vlammetjes van vuur boven de hoofden van de mensen als teken van de Heilige Geest. En als ze zeggen, het moet net zo gaan als het in Handelingen 2 staat, dat moet ook dat teken van het vuur net zo herhaald worden, dan moet ook het geluid van die geweldige windvlaag gehoord worden en dan moet je het vuur kunnen zien, de tongen als van vuur.

Maar dat alles is er dus niet.

Maar wij moeten natuurlijk wel weten: wat is toch dat gedoopt worden met de Heilige Geest en met vuur?

Nu, tongen als van vuur, dat is een aanduiding van spreken, want er staat meteen dan ook in vers 4: ze begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken. Dus, wat is dat, waaraan kan je het zien dat iemand vervuld is met de Heilige Geest? Waaraan kunt u het in uw eigen leven zien, dat de heerlijkheid van God er in uw leven is gekomen?

Op twee manieren. In de eerste plaats door het spreken, wij zijn profeten geworden met Christus. En zoals daar die 120 gesproken hebben – het was niet alleen Petrus die sprak – zij begonnen allen te spreken en ze verkondigden de grote daden van God. Zoals het door allen toen gebeurde, gebeurt het nu nog! Ook wij verkondigen de daden van de HEERE. Profeteren is beslist niet het spreken van nieuwe openbaringen, alsof de Heilige Geest nu nog mensen zou inspireren. Profeteren is alleen het spreken uit de Bijbel, het naspreken van het geopenbaarde Woord van God. Wie zich niet aan de Schrift houdt, spreekt uit eigen hart. En dat is juist het kenmerk van valse profetie.

De Here Jezus zegt: "Die mijn naam belijden zal voor de mensen". We moeten de naam van Christus belijden. We moeten daarin profeten zijn en de naam van Christus belijden. Dat is niet alleen roepen "Jezus is HEERE, Jezus is de Zoon van God", maar dat moeten we uitwerken en toepassen. Dat betekent dus zeggen: de Here Jezus heeft alle macht in hemel en op aarde. Hij regeert de wereld, aan Hem moeten we gehoorzaam zijn, naar Hem moeten we ons leven inrichten, met Hem moet ik rekenen. Met Hem rekenen we als man en vrouw, in het krijgen van kinderen. Met Hem rekenen we in ons werk, in ons spreken, in onze kleding, in onze ontspanning en noemt u zelf maar op, u weet het wel. Dat is de naam van Christus belijden, ervoor uitkomen.

En vandaar dan meteen dat tweede dat eraan vastzit, je zegt het en je doet het. Immers, de Here Christus zegt: "Laat uw licht schijnen voor de mensen, opdat ze uw goede werken zien en uw Vader die in de hemelen is verheerlijken". Twee keer in die uitspraak van Christus gaat het over heerlijkheid, over licht. Laat úw licht schijnen, zodat de mensen God verheerlijken. Door uw goede werken, dat hoort erbij. We profeteren en we brengen het in praktijk.

Dat is nu van a tot z het werk van de Heilige Geest, Die ons vervult met de heerlijkheid van de HEERE. Want gemeente, dat komt niet van jezelf. Uit onszelf passen we ons aan

bij de wereld, worden we wereldgelijkvormig en gaan we toch mee. De buitenwacht zegt dan: "Ja, jullie gaan toch wel mee, gereformeerden, je komt misschien twintig jaar achteraan, maar je gaat toch wel mee".

Zou dat waar zijn broeders en zusters? Daar moeten we ons wel op beproeven of dat waar is. Want dat zou verschrikkelijk zijn, als dat waar zou zijn, dat we toch – zij het op een afstand – meedoen met de wereld, meegaan met de trend in de wereld, die tegen Gods Woord ingaat. We hoeven geen mensen van vijftig of honderd jaar geleden te zijn wat betreft ons in de wereld verkeren. We moeten gewoon in de wereld verkeren, maar we moeten niet v^{an} de wereld zijn. Dat blijft hetzelfde, van duizend jaar geleden. De zonde haten en onszelf onbesmet bewaren van de afgoden.

Gemeente, dat is nu gewoon door de Heilige Geest met de heerlijkheid des Vaders vervuld worden. Dat is dat we veranderd worden, vernieuwd worden door de Heilige Geest, naar het beeld van Christus veranderd, bekeerd, wedergeboren, strijdend tegen de zonde, lust hebben om de HEERE te dienen, steeds weer van Gods Woord leren, de geesten beproeven of ze uit God zijn. Je leven inrichten naar het Woord van God. Dat alles is de heerlijkheid van God. De heerlijkheid van de Heilige Geest.

Gemeente en wat gaat er dan gebeuren? Dan gaat er opnieuw gebeuren wat ten tijde van Ezechiël gebeurde, toen er een cherub was die vuur nam van tussen de raderen, daar waar de HEERE woonde en daarvan dat vuur van God over de stad strooide. Want toen kwam de ballingschap en Jeruzalem ging in vlammen op en de tempel werd verwoest. Dat was toen het vuur van God.

Dat was een verschrikkelijke boodschap voor de Joden, die Ezechiël daar moest verkondigen. Want de Joden dachten: "Het zijn tenslotte onze vijanden, de vijanden van God, die dit doen". Hoe dat kon dat wisten ze niet, maar het waren de vijanden en dat betekent dat God dan toch wel eens zijn volk zou verlossen van die vijanden. Maar Ezechiël zegt dan: nee, niet maar de vijanden, maar God doet het. Ja, de vijanden doen het wel, maar God doet het door middel van de vijanden. Want die vijanden zijn de roede van Zijn toorn. Dat was verschrikkelijk voor de Joden om dat te horen. Ze wilden er ook niet aan, maar het was de waarheid. Het vuur van God kwam.

Hoe is dat nu vandaag? Want Petrus heeft gezegd: dit is het wat de HEERE Jezus doet en dit is het wat Joël heeft geprofeteerd. Er komt vuur en rook en bloed in de wereld.

Wat gebeurt er vandaag in de wereld? En waar komt dat vandaan en hoe is dat nu? Wat vandaag in de wereld komt is niets anders dan dat het vuur van God over de aarde neerdaalt, nu al.

Eens komt het vuur van uw God als Christus wederkomt. Want deze wereld is weggelegd voor het vuur, zegt de Schrift. De elementen zullen branden en versmelten. Het kan wezen dat de mens dat vuur aansteekt, maar het is het vuur van God dat komt, waar de HEERE dan toch mensen voor gebruikt en hun uitvindingen. Het komt van God. Hoe dat weten we niet, maar het komt van de HEERE.

Dat zal eens gaan gebeuren. Maar Petrus predikt door de Heilige Geest: het vuur van God is er nú al. Hoe kan dat? Luistert u dan naar de Here Jezus Christus, Die gezegd heeft: Ik ben gekomen om vuur op de aarde te werpen en wat wil Ik dat het al reeds ontstoken is, maar eerst – zo zei Christus – moet Ik met een doop gedoopt worden en hoe wordt Ik geperst totdat het volbracht zij.

Met een doop gedoopt worden betekent, dat Christus eerst moest lijden en sterven. Maar dan gaat Hij vuur op aarde brengen. Dat is Pinksteren. De HEERE Jezus brengt vuur op aarde.

Wat is dat vuur op aarde? Je kunt dat lezen in Lucas 12. Want dan zegt de HEERE Jezus er meteen achteraan: Vuur op aarde – namelijk opdat de mensen verdeeld raken. Hoe verdeeld? De een vóór en de ander tegen Christus. Dat doet de HEERE Jezus. Christus komt in de wereld en stelt de wereld voor de keuze: want dunkt u van de Christus? En Hij zegt: er zullen er zijn die Hem nederig te voet vallen, er zullen er ook zijn die Hem verwerpen. Zo moet het openbaar worden, want dat is zijn werk. Het werk van uw Here Jezus Christus in de tijd van Pinksteren tot Zijn wederkomst is niet anders dan in de wereld het evangelie te doen uitgaan om mensen te redden van het verderf en hen te brengen tot de heerlijkheid van de Vader, om ze te vernieuwen zodat ze vervuld worden van blijdschap en de Here Jezus Christus te verwachten aan de ene kant.

Dat is de ene kant van zijn werk. En de andere kant daarvan is om de vijandschap, die er leeft in het hart van mensen te openbaren. De vuilen moeten nog vuiler worden, en die gerechtvaardigd zijn, nog meer gerechtvaardigd. Dát is het: vuur op de aarde werpen.

Gemeente, dat wordt ons nu verteld in Openbaringen 8. Daar wordt haast hetzelfde gezegd als wat we lezen in Ezechiël 10. In Ezechiël 10 staat "en er kwam een hand en die nam het vuur van God en legde dat in de handen van de man die met linnen bekleed is, die het straks over de stad uitstrooit". Openbaringen 8 zegt ook dat er een hand is die het vuur neemt in de hemel, het vuur van het reukofferaltaar en die dat vuur op de aarde strooit, een engel van God.

Het is het vuur, staat er in Openbaringen 8, van het reukofferaltaar. En dat reukofferaltaar in de hemel dat verzinnebeeldt de gebeden van de heiligen. En vuur op aarde werpen betekent dan ook de verhoring van de gebeden van de gemeente van de Here Jezus Christus. De vervulling, de verhoring van het gebed van de kerk van de HEERE.

Zo komt het vuur van God op de wereld. De Here Jezus werpt het vuur op de aarde. Waarom? Op welke wijze? Omdat zijn gemeente erom bidt. Wat is dan ook dat vervuld worden met de Heilige Geest, vervuld worden met de heerlijkheid van de Vader? Dat is dit, dat u het werk van God uw nooddrift noemt. Dat u zegt, de zaak van God, de zaak van de Zoon van God is mijn zaak. Daar wil ik voor stáán. Dat betekent allereerst in je bidden. Bidt u zo broeders en zusters? Want zo moeten wij bidden, vervuld met de Heilige Geest, namelijk bidden voor de zaak van de Zoon van God. Dat moeten we doen in ons persoonlijk bidden, in ons gezinsgebed en in de kerk. Dat we vooral niet in ons bidden zelf in het centrum van de hele wereld komen te staan en dat ons gebed alleen maar cirkelt om onszelf. Daar moeten we toch zo voor oppassen! Maar dat we bidden, zoekende eerst het Koninkrijk van God en zijn gerechtigheid. En al het andere komt er dan wel bij, zegt God. Dat krijgt u dan bovendien, maar eerst het Koninkrijk Gods. De HEERE heeft ons toch geleerd eerst en vóór alles te bidden: "Uw naam worde geheiligd, Uw koninkrijk kome, Uw wil geschiede". Dus voor de zaak van de Zoon van God.

Maar u moet dan wel weten broeders en zusters, hoe u dan in de wereld komt te staan. Dan wordt er vuur op aarde geworpen vanuit de hemel. Dat is uw gebed. En dan komt er wel verdrukking en moeite.

Want wie zo bidt, gemeente, dat is het andere, die profeteert ook zo. Er wordt vuur op de aarde geworpen, want Gods volk profeteert. Dat kan dan niet anders. Dan is ons leven een open boek voor de mensen van de wereld. Dan schijnt uit ons leven de heerlijkheid van God. Dan spreken we door de Heilige Geest. Dat betekent dat wij kunnen wel eens verdrietig kunnen worden als we denken: wij worden nog maar net op de wereld geduld. Als echt Christen kun je hoe langer hoe minder je op de wereld bewegen. Wat zijn er een hoop dingen waar je niet aan mee kunt doen! Wat moet je je kinderen daar steeds diep van overtuigen!

Gemeente, we kunnen er verdrietig van worden als we zien de ontwikkelingen en zeggen "hoe zal het nu verder gaan, wat voor koers wordt er uitgezet zal toch de kracht van de revolutie tegen God nog gestuit worden?" We zouden denken, we hebben nog maar nauwelijks in deze wereld als gemeente van Christus enige leefruimte. Wij bereiken toch niets. Maar dat is niet waar. U moet nooit denken: wat ik zeg, dat helpt toch niets en wat ik bid, wat zal ervan komen? Want de HEERE Jezus zegt "Hij heeft zijn kerk vervuld met de Heilige Geest en met vuur". Hij heeft zijn kerk vervuld met de heerlijkheid van God en Hij is bezig te komen. En het vuur wordt op de aarde uitgestrooid door Christus. Ezechiël zegt "Een man in linnen gekleed". Die kreeg het vuur in zijn hand. Deze zelfde figuur komt verderop in de profetieën van Ezechiël nog weer voor en dan blijkt het te zijn de Engel des HEEREN. Dat is de Here Jezus Christus, voordat Hij in het vlees was gekomen – de Zoon van God Die nog niet in het vlees was gekomen.

En voordat de verderfengelen Jeruzalem doorgaan, voordien wordt door de Man Die in linnen gekleed is gezegd, dat er een teken gegeven moet worden aan Gods kinderen. Dat betekent dat dat het dodende vuur van Christus niet op u komt. Waarom niet? Omdat we van Christus zijn, omdat Hij voor uw schuld heeft betaald. Omdat Hij door zijn Geest in u werkt. Gods kind kan veilig gaan, wordt voor verbrijzeling behoed.

Maar het vuur komt wel, maar dat houdt in: we worden gelouterd, gereinigd, door vuur gezouten. Het vreemde vuur wordt weggedaan. Zoals Jesaja gereinigd werd, een kooltje vuur kwam er op zijn lippen. Want hij zegt "Ik ben onrein van lippen". Dat zijn we toch gemeente. Dat zit toch in ons zondige hart, dat we het kwade goed noemen en het goede kwaad. Dat is al in het paradijs begonnen. Jesaja's lippen werden gereinigd door het vuur. Daarom, daarom behoeven we niet bevreesd te zijn. Dat Christus vuur op de aarde werpt betekent: wie gerechtvaardigd is, wordt nog meer gerechtvaardigd en wie geheiligd is, nog meer geheiligd. Daarom laat God ons leven in zo'n verschrikkelijke wereld. Dat is Gods werk en dat is Zijn besturing en daarom laat de HEERE zo, jongens en meisjes, jullie groot worden in zo'n wereld, waarvan wij ouderen moeten zeggen "Wat hebben jullie het moeilijk!". Jullie die in zo'n wereld moeten opgroeien hebben het nog moeilijker dan jullie ouders. Toen was het al moeilijk, nu is het nog veel moeilijker om echt de HEERE te blijven dienen, om rein te blijven, om voor God en voor de Here Jezus Christus en voor Zijn zaak je in te zetten. Maar, je hoeft het niet alleen te doen.

God laat ons in deze verschrikkelijke wereld leven en oud worden en onze taak vervullen. Maar Hij heeft ons niet alleen gelaten. Het is Pinksteren geweest en we mogen elk jaar ons Pinksterfeest vieren. Niet dat we tot Pinksteren hoeven te wachten totdat de Geest komt, want de Heilige Geest is er steeds, alleen op het Pinksterfeest denken wij eraan en herinneren wij het ons weer bijzonder goed. En daar leven we verder steeds uit.

Gemeente, het is Pinksteren geweest en dat betekent: het vuur komt op de aarde, het vuur van de Heilige Geest, de heerlijkheid van God. Maar het is vuur van het altaar. En het is vuur van de Here Jezus Christus.

En zo mag u broeders en zusters, gedoopt zijn met de Heilige Geest en met vuur. Het lijkt mooi, het lijkt geweldig in vreemde tongen te spreken en de gave van genezing te hebben, als het waar is wat de Pinksterbeweging zegt. Maar het is méér, veel meer, broeders en zusters, om in de wereld profeten te zijn. Daar is geen mindere kracht voor nodig dan om in tongen te spreken en de gave van genezing te hebben. Dat ligt direct voor u, Gods naam te belijden, uzelf onbesmet te bewaren van de wereld. Uw kinderen voor te gaan in deze verschrikkelijke wereld op het smalle pad, dat steeds smaller wordt. Onder een kruis dat steeds meer op ons komt.

Maar, wij wachten het vuur, zonder verschrikking. Ja, wij verwachten die dag met een groot verlangen. Nota bene de dag van het vuur. Van het gericht, als de mensen angstig zijn. Zonder verschrikken mag ú voor de rechterstoel van Christus verschijnen, als u maar bij Hem gehoord hebt. Niet alleen op dat ogenblik als Hij komt. Nu al. En bij Christus horen is Zijn heerlijkheid in de wereld vertonen. Dan, als u vervuld met de Heilige Geest, zo zijn zalving deelachtig wilt zijn, profeten en priesters en koningen, dan mag u geloven: Hij regeert, Jezus Christus, Hij vervult zijn kerk, helemaal vol met de heerlijkheid van de Vader
in het Koninkrijk van zijn Vader.

Amen.